

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 521

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
10.	— Decizie privind delegarea atribuțiilor președintelui Camerei Deputaților	2	
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 283 din 23 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	2–5		
Decizia nr. 407 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală	6–7		
		Decizia nr. 408 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 din Codul de procedură penală	7–10
		Decizia nr. 409 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Codul de procedură civilă	10–12
		Decizia nr. 411 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Codul de procedură civilă	12–13
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		66. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru completarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Afacerilor Interne	14
		847. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.597/2006 pentru numirea membrilor comisiilor de avizare a donării de la donatorul viu.....	14–15
		870. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății nr. 398/2013 pentru înființarea comisiilor consultative ale Ministerului Sănătății	15–16

DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE
privind delegarea atribuțiilor președintelui
Camerei Deputaților

În temeiul art. 34 și 35 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

președintele Camerei Deputaților emite prezenta decizie.

Articol unic. — În data de 13 iulie 2015, atribuțiile președintelui Camerei Deputaților vor fi exercitate de domnul deputat Florin Iordache, vicepreședinte al Camerei Deputaților.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 13 iulie 2015.
Nr. 10.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 283
din 23 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din

excepție ridicată de Oreste Eugen Oprescu în Dosarul nr. 6.920/63/2014 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 147D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc autorul excepției și partea Liceul Tehnologic „Dimitrie Filișanu”, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.920/63/2014, **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice.** Excepția a fost ridicată de Oreste Eugen Oprescu cu prilejul soluționării unui litigiu de muncă având ca obiect drepturi bănești.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție. Astfel, arată că prin Legea nr. 63/2011 salariile de încadrare ale cadrelor didactice au fost micșorate prin scoaterea sporurilor din salariul de bază, însă cuantumul brut al salariilor a rămas la același nivel cu cel avut potrivit Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Dispozițiile celorlalte acte normative criticate păstrează salarizarea cadrelor didactice potrivit dispozițiilor Legii nr. 63/2011. Or, consideră că, potrivit considerentelor deciziilor Curții Constituționale nr. 877 din 28 iunie 2011 și nr. 872 din 25 iunie 2010, precum și celor ale Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11 din 8 octombrie 2012, reîncadrarea salarială a cadrelor didactice, începând cu data de 1 ianuarie 2010, trebuia făcută cu salariile prevăzute de Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, coroborată cu Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

6. Totodată, susține că dispozițiile art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Astfel, arată că art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 majorează începând cu 1 ianuarie 2014 salariile personalului didactic preuniversitar, cu vechime până la 6 ani, cu 10%, în timp ce, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (4) din același act normativ, salariile cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, cu vechime peste 6 ani, se păstrează la nivelul salariului din luna decembrie 2013. Astfel, se creează o discriminare a cadrelor didactice după criteriul vechimii în învățământ.

7. **Tribunalul Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 10 mai 2011. De asemenea, potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. Curtea constată că, în realitate, autorul excepției are în vedere art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011. Totodată, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 25 octombrie 2012; art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din

13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 36/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 8 aprilie 2014; art. 1 alin. (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014.

12. Analizând dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011, ale art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, ale art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și cele ale art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 și-au încetat aplicarea la o dată anterioară invocării excepției de neconstituționalitate. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, precum și faptul că dispozițiile de lege amintite reprezintă temeiul legal potrivit căruia au fost stabilite drepturile salariale care reprezintă obiectul cauzei în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională urmează a analiza constituționalitatea acestor dispoziții de lege.

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 147 alin. (4) referitor la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 13 ianuarie 2015. Astfel, în ceea ce privește invocarea art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a amintit, la paragraful 15 al acestei decizii, jurisprudența sa referitoare la dreptul autorității legiuitoare de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens a invocat Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014 și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013.

15. De asemenea, la același paragraf din Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, Curtea a amintit jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților săi din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

16. Totodată, examinând excepția de neconstituționalitate prin prisma exigențelor referitoare la previzibilitatea normelor juridice și protecția așteptărilor legitime ale cetățenilor, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate câtă vreme Legea nr. 63/2011 a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii profesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. În plus, Curtea a reținut că drepturile câștigate nu sunt cu nimic afectate prin reglementarea dedusă controlului de constituționalitate.

17. Cu privire la principiul constituțional al art. 1 alin. (5), prin Decizia nr. 575 din 4 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 26 mai 2011, Curtea s-a pronunțat în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* asupra Legii nr. 63/2011, reținând că acesta impune existența unei legislații predictibile, unitare și coerente. De asemenea impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea, ceea ce presupune obligații deopotrivă opozabile atât legiuitorului primar, cât și celui delegat. Curtea a mai constatat că aceste exigențe nu sunt încălcate, câtă vreme legea a fost adoptată pentru a realiza unificarea salarizării unei categorii socioprofesionale, respectiv pentru reglementarea unitară a domeniului vizat. Această lege temporară a fost promovată în scopul de a crea premisele necesare pentru ca statul să își îndeplinească obligațiile constituționale menționate, prin aplicarea măsurilor preconizate, urmând să se asigure existența fondurilor necesare pentru ca întreg personalul din învățământ să își poată primi drepturile cuvenite, în aceleași condiții, fără discriminări.

18. Totodată, Curtea, în acord cu jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, a subliniat distincția dintre dreptul persoanei de a continua să primească, în viitor, un salariu într-un anumit quantum și dreptul de a primi efectiv salariul cuvenit pentru perioada în care munca a fost prestată. În acest sens a fost invocată Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen împotriva Finlandei*, paragraful 94.

19. În ceea ce privește critica autorilor potrivit căreia actele normative din domeniul salarizării personalului didactic și didactic auxiliar contravin considerentelor Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, Curtea a amintit, prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, paragraful 17, că, prin deciziile sale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „quantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Curtea a apreciat însă că aceasta „este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a quantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010”. De asemenea a reținut că „stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, [...] în sensul revenirii cel puțin la quantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010”.

20. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 623 din 4 noiembrie 2014, paragrafele 23—25, reținând că „ambele categorii de personal între care se realizează comparația de către autorul excepției sunt cadre didactice din învățământul preuniversitar care însă

se află în situații juridice diferite, anume personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime în învățământ până în 6 ani și personal didactic din învățământul preuniversitar cu o vechime de peste 6 ani, astfel că, în cauză, nu poate fi primită critica privind încălcarea principiului egalității în fața legii, prevăzut de art. 16 din Constituție.”

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. În plus, Curtea observă că deciziile Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 877 din 28 iunie 2011 — la care se raportează autorii excepției de neconstituționalitate — au ca obiect dispoziții de lege care nu mai sunt în vigoare și nu se mai aplică, în prezent în materia salarizării personalului didactic și auxiliar aplicându-se Legea nr. 63/2011.

23. Astfel, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 se referă la dispozițiile prin care salariile personalului bugetar au fost reduse cu 25% (Legea nr. 118/2010), reducere care a fost recuperată prin Legea nr. 285/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012.

24. Decizia nr. 877 din 28 iunie 2011 se referă la dispozițiile art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2009. Prin această decizie Curtea a reținut considerentele Deciziei nr. 3 din 4 aprilie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit cărora reîncadrarea personalului didactic din învățământ

la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2009.

25. Așadar, Curtea observă că aceste considerente nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* la situația legislativă actuală, și anume la Legea nr. 63/2011, pentru că se referă la soluții legislative care nu mai sunt în vigoare.

26. Totodată, aspectele rezultate din deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 3 din 4 aprilie 2011 și nr. 11 din 8 octombrie 2012 nu mai subzistă sub actuala reglementare a Legii nr. 63/2011.

27. Distinct față de acestea, Curtea reține că, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 63/2011, legiuitorul a reglementat prin art. 2 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, o majorare cu până la 10% a salariilor de bază și a sporurilor care nu fac parte din salariul de bază, pentru anumite categorii de personal didactic din învățământul preuniversitar, începând cu ianuarie 2014, iar prin art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, o majorare cu 5% a salariilor de bază și a sporurilor personalului didactic și didactic auxiliar, începând cu 1 martie 2015, și cu 5% începând cu 1 septembrie 2015.

28. În final, Curtea ține să sublinieze că, deși legiuitorul are dreptul, potrivit Legii fundamentale, de a reglementa salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar, iar Legea nr. 63/2011 a fost concepută ca o lege temporară (a cărei aplicabilitate a fost prelungită succesiv până la sfârșitul anului 2015), totuși, în activitatea de legiferare în această materie, legiuitorul trebuie să țină seama că învățământul constituie prioritate națională, iar salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar trebuie să fie în acord cu rolul și importanța activității prestate.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Oreste Eugen Oprescu în Dosarul nr. 6.920/63/2014 al Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2), art. 2 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, art. II art. 1 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, art. 1 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și art. 1 alin. (1), (3) și (4) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 407

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488 alin. (1)
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de către Curtea de Apel București — Secția I penală în Dosarul nr. 38.928/299/2014 (4.425/2014) și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.327D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care învederează Curții că a luat cunoștință despre existența unei decizii de admitere prin care dispozițiile criticate în prezenta cauză au fost declarate neconstituționale.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, deoarece prin Decizia nr. 235 din 7 aprilie 2015, Curtea Constituțională a admis o excepție de neconstituționalitate identică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 38.928/299/2014 (4.425/2014), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată într-o cauză având ca obiect soluționarea unui apel formulat de partea civilă împotriva unei sentințe penale prin care a fost admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat în timpul urmăririi penale.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale sunt neconstituționale, deoarece prin excluderea părții civile și a persoanei vătămate de a exercita calea de atac a apelului împotriva sentinței prin care se admite acordul de recunoaștere a vinovăției este afectat principiul egalității armelor în cadrul procesului penal.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse de parte, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Calea de atac* împotriva sentinței prin care instanța se pronunță asupra acordului de recunoaștere a vinovăției, care au următorul conținut: „(1) *Împotriva sentinței pronunțate potrivit art. 485, procurorul și inculpatul pot declara apel, în termen de 10 zile de la comunicare.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi* și art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție*.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 235 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 26 mai 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 488 din Codul de procedură penală, precum și soluția legislativă cuprinsă în art. 484 alin. (2) din Codul de procedură penală, care exclude persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente de la audierea în fața instanței de fond penală, sunt neconstituționale.

13. Așa fiind, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „(3) *Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, precum și faptul că, în prezenta cauză, Curtea Constituțională a fost sesizată prin Încheierea din 27 noiembrie 2014, dată anterioară pronunțării și publicării Deciziei nr. 235 din 7 aprilie 2015, Curtea constată că prezenta excepție a devenit inadmisibilă și urmează a fi respinsă ca atare.

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de către Curtea de Apel București — Secția I penală în Dosarul nr. 38.928/299/2014 (4.425/2014).

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 408

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicoleta Daniela Rotaru în Dosarul nr. 6.038/281/2014 al Tribunalului Prahova — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.365D/2014.

2. La apelul nominal răspund personal autorul excepției, precum și reprezentantul legal al părții INSPET — S.A. din Ploiești, cu delegație la dosar, și se constată lipsa celorlalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care pune concluzii de admitere a acesteia, întrucât se consideră prejudiciat de faptul că nu a putut participa în fața judecătorului de cameră preliminară.

4. Reprezentantul părții INSPET — S.A. din Ploiești pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unor critici similare.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate asupra dispozițiilor art. 341 alin. (5) și (10) din Codul de procedură penală, deoarece, prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 și Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a admis o excepție identică, și, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a celorlalte prevederi criticate, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea nr. 310 din 22 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 6.038/281/2014, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Nicoleta Daniela Rotaru într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva Încheierii nr. 17 din 10 aprilie 2014, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară, prin care, în temeiul art. 341 alin. (6) lit. a) din Codul de procedură penală, a fost respinsă ca nefondată plângerea formulată împotriva soluției de netrimitere în judecată.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece judecătorul de cameră preliminară hotărăște asupra plângerii formulate doar în baza documentelor de la dosar, în camera de consiliu, în absența părților interesate, fără contradictorialitate și oralitate. Totodată, lipsa unei căi de atac

împotriva încheierii pronunțate potrivit art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală contravine dreptului la un recurs efectiv.

8. **Tribunalul Prahova — Secția penală**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în ce privește dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală și neîntemeiată pentru celelalte prevederi legale criticate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Soluționarea plângerii de către judecătorul de cameră preliminară*, care au următorul conținut:

„Art. 341. — (1) După înregistrarea plângerii la instanța competentă, aceasta se trimite în aceeași zi judecătorului de cameră preliminară. Plângerea greșit îndreptată se trimite pe cale administrativă organului judiciar competent.

(2) Judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul de soluționare, care este comunicat, împreună cu un exemplar al plângerii, procurorului și părților, care pot depune note scrise cu privire la admisibilitatea ori temeinicia plângerii. Petentului i se va comunica termenul de soluționare. Persoana care a avut în cauză calitatea de inculpat poate formula cereri și ridica excepții și cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale.

(3) Procurorul, în termen de cel mult 3 zile de la primirea comunicării prevăzute la alin. (2), transmite judecătorului de cameră preliminară dosarul cauzei.

(4) În situația în care plângerea a fost depusă la procuror, acesta o va înainta, împreună cu dosarul cauzei, instanței competente.

(5) Judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii prin încheiere motivată, în camera de consiliu, fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților.

(6) În cauzele în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată;

b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a începe sau pentru a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală;

c) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.

(7) În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară:

1. respinge plângerea ca tardivă sau inadmisibilă;

2. verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280—282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și:

a) respinge plângerea ca nefondată;

b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală;

c) admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecății cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente, trimițând dosarul spre repartizare aleatorie;

d) admite plângerea și schimbă temeiul de drept al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.

(8) Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) este definitivă.

(9) În cazul prevăzut la alin. (7) pct. 2 lit. c), în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii, procurorul și inculpatul pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Contestația nemotivată este inadmisibilă.

(10) Contestația se depune la judecătorul care a soluționat plângerea și se înaintează spre soluționare judecătorului de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori, când instanța sesizată cu plângere este Înalta Curte de Casație și Justiție, completului competent potrivit legii, care se pronunță prin încheiere motivată, fără participarea procurorului și a inculpatului, putând dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge contestația ca tardivă, inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată și menține dispoziția de începere a judecății;

b) admite contestația, desființează încheierea și rejudecă plângerea potrivit alin. (7) pct. 2, dacă excepțiile cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale au fost greșit soluționate.

(11) Probele care au fost excluse nu pot fi avute în vedere la judecarea în fond a cauzei.”

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la *Accesul liber la justiție* și art. 24 referitor la *Dreptul la apărare*, precum și prevederile art. 6 referitor la *Dreptul la un proces echitabil* și art. 13 referitor la *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, și prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluțiile legislative cuprinse în art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, potrivit căruia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților”, precum și în art. 341 alin. (10) din Codul de procedură penală, potrivit căruia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului”, sunt neconstituționale.

16. Așa fiind, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, precum și faptul că, în prezenta cauză, Curtea Constituțională a fost sesizată prin Încheierea din 22 octombrie 2014, dată anterioară publicării Deciziei nr. 599 din 21 octombrie 2014 și Deciziei nr. 663 din 11 noiembrie 2014 în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) și alin. (10) din Codul de procedură penală cu privire la soluțiile legislative constatate neconstituționale a devenit inadmisibilă și urmează a fi respinsă ca atare.

17. În ce privește critica raportată la judecarea plângerii în camera de consiliu, Curtea constată că prin Decizia nr. 702 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 16 ianuarie 2015, paragrafele 19—21, pronunțându-se asupra procedurii referitoare la plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire ori netrimiteri în judecată, a statuat că judecarea ei în camera de consiliu nu afectează dispozițiile constituționale invocate. Cu acel prilej, s-a arătat că publicitatea, ca principiu al ședinței de judecată, constă în posibilitatea pe care o are orice persoană de a asista la desfășurarea judecării, constituind deopotrivă un mijloc de a prezerva încrederea opiniei publice în instanțele judecătorești.

18. Consacrarea sa este asigurată de dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căroră orice persoană are dreptul la judecarea în mod public a cauzei sale de către o instanță, care va hotărî, între altele, asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat importanța acestui principiu procesual, statuând că publicitatea procedurilor organelor judiciare la care se referă art. 6 paragraful 1 are ca scop protejarea justițiabililor împotriva unei „justiții secrete” și vizează dezbaterile propriu-zise ale procesului (Hotărârea din 26 septembrie 1995, pronunțată în Cauza *Diennet împotriva Franței*, paragraful 33). Cu toate acestea, dreptul la o ședință publică nu este absolut, motiv pentru care nu s-ar putea susține că și în situația în care, după judecarea în fond, instanța de apel investită cu plenitudinea de jurisdicție ar fi ținută întotdeauna de o audiență publică, independent de natura problemelor asupra căroră ea ar statua (Hotărârea din 29 octombrie 1991, pronunțată în Cauza *Jan Lke Andersson împotriva Suediei*, paragraful 27, și Hotărârea din 27 martie 1998, pronunțată în Cauza *K.D.B. împotriva Olandei*, paragraful 39).

19. De asemenea, faptul că procedura criticată se realizează în camera de consiliu este în deplină concordanță cu prevederile art. 127 din Legea fundamentală, potrivit căroră „*Ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege*”, și nu aduce atingere, în niciun mod, dispozițiilor constituționale invocate. Aceasta cu atât mai mult cu cât, potrivit argumentelor dezvoltate în Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, Curtea Constituțională a cenzurat absența contradictorialității și oralității procedurii instituite în fața judecătorului de camera preliminară, în cazul competenței sale de a soluționa plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată. În concluzie, nu pot fi identificate niciun fel de motive care să conducă la concluzia că, în măsura în care părțile, subiecții procesuali principali și procurorul beneficiază de dreptul de a fi prezenți în fața judecătorului de camera preliminară și de a-și susține oral interesele, absența publicului din sala de judecată este de natură a afecta dreptul la un proces echitabil.

20. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus amintite își păstrează

valabilitatea și în cauza de față, motiv pentru care Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală, în raport cu critica referitoare la judecarea plângerii în camera de consiliu, este neîntemeiată.

21. În ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6)—(8) din Codul de procedură penală, Curtea constată că aceste prevederi reglementează soluțiile pe care judecătorul de camera preliminară le poate dispune cu privire la admisibilitatea plângerii formulate împotriva soluției de neurmărire sau de netrimiteri în judecată, soluții dispuse de către procuror, după cum în cauză a fost sau nu pusă în mișcare acțiunea penală, și totodată dispun cu privire la împrejurarea că încheierea astfel pronunțată, cu excepția situației referitoare la cazul în care se dispune începerea judecării, este definitivă. Cu privire la aceste dispoziții, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014 precitată, paragrafele 24—26, prilej cu care a statuat că sunt constituționale, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, urmând a fi prevăzute „*numai prin lege*”. Dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție prevede că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci soluția de neurmărire sau netrimiteri în judecată dispusă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

22. Totodată, eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și art. 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

23. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față, motiv pentru care Curtea constată că și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6)—(8) din Codul de procedură penală este neîntemeiată.

24. De asemenea, prin Decizia nr. 663 din 11 noiembrie 2014, precitată, paragraful 24, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 341 alin. (1)—(4), alin. (6)—(9) și alin. (11) din

Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile raportate la dispozițiile art. 11 referitor la *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la liberul acces la justiție și la dreptul la un proces echitabil, art. 125 alin. (3) referitor la incompatibilitatea funcției de judecător cu orice altă funcție publică sau privată, art. 126 referitor la *Instanțele judecătorești*, art. 127 referitor la *Caracterul public al dezbaterilor* și art. 148 referitor la *Integrarea în Uniunea Europeană*, precum și dispozițiile art. 6 paragrafele 1 și 2 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. Aceeași soluție s-a impus și prin Decizia nr. 42 din 17 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României,

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (5) și alin. (10) din Codul de procedură penală cu privire la soluțiile legislative declarate neconstituționale, respectiv „*fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților*” și „*fără participarea procurorului și a inculpatului*”, excepție ridicată de Nicoleta Daniela Rotaru în Dosarul nr. 6.038/281/2014 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 341 alin. (5) din Codul de procedură penală în raport cu critica referitoare la judecarea plângerii în camera de consiliu, precum și dispozițiile art. 341 alin. (1)—(4), (6)—(9) și (11) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Prahova — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 409

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu Drăgănescu.

Partea I, nr. 200 din 25 martie 2015, paragrafele 17 și 18, prilej cu care, făcând trimitere la cele statuate prin Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, prin care s-a stabilit că nu mai este posibilă judecarea plângerii fără participarea părților, subiecților procesuali principali și a procurorului, critica a rămas fără obiect, câtă vreme, odată citate, toate părțile, inclusiv petentul, au posibilitatea să ia cunoștință despre desfășurarea procedurii în fața judecătorului de cameră preliminară și au dreptul să consulte toate documentele existente în dosarul cauzei, fiind-le asigurate în acest fel toate drepturile și garanțiile procesuale pe care dreptul la un proces echitabil le presupune în faza procesuală analizată.

26. În concluzie, aceleași rațiuni sunt valabile și în ce privește celelalte alineate ale art. 341 din Codul de procedură penală.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Richard Damian Rădulescu în Dosarul nr. 228/185/2014 al Judecătoriei Drăgășani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.375D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere precedentul constituțional, respectiv Decizia nr. 620 din 4 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 noiembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 228/185/2014, **Judecătoria Drăgășani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Richard Damian Rădulescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin dispoziția legală criticată se restrânge sfera noțiunii de „proces”, făcându-se distincția între „proces” — care se încheie prin rămânerea definitivă a hotărârii și executare silită — o procedură distinctă. A mai susținut că orice cerere nouă conexă unui litigiu care a început sub imperiul Codului de procedură civilă din 1865 se va soluționa potrivit vechilor norme de procedură civilă, chiar dacă soluționarea ei implică formarea unui nou dosar.

6. **Judecătoria Drăgășani — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Textul legal criticat nu contravine niciuneia dintre normele constituționale invocate. Potrivit art. 24 din Codul de procedură civilă, regula generală este aceea că legea de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite inițiate după intrarea în vigoare a acesteia, iar nu și celor demarate anterior și aflate în curs de desfășurare. Arată că, chiar dacă cererea de chemare în judecată a fost înregistrată anterior intrării în vigoare a noii legi de procedură, aceasta se va aplica executării silite demarate în temeiul hotărârii obținute în acel proces, dacă data cererii de executare silită este ulterioară momentului intrării în vigoare a legii.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 din Codul de procedură civilă, text care trebuie privit în coroborare cu soluția legislativă prevăzută de dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, care prevăd că: „*Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare.*” Prevederile legale criticate au următorul conținut: „*Dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare.*”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispoziția legală criticată încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției și a legilor, art. 11 alin. (1) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 126 privind instanțele judecătorești. De asemenea, este invocat și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin dispoziția legală criticată legiuitorul a optat ca legea de procedură nouă să se aplice numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, spre deosebire de vechea reglementare procesuală civilă (art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă din 1865), potrivit căreia legea nouă se aplică, de la data intrării ei în vigoare, și proceselor, și executărilor silite începute sub legea veche.

13. Asupra dispoziției legale criticate Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 620 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 6 ianuarie 2015, prilej cu care a reținut că aceasta a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este consacrată prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.*” Dispozițiile legale criticate au un caracter tranzitoriu și reprezintă voința legiuitorului, care, prin noul Cod de procedură civilă, a ales să se raporteze, în privința executării silite, la momentul declanșării acestei proceduri.

14. Cu privire la principiul egalității în fața legii consacrat de art. 16 din Constituție, Curtea a reținut că dispozițiile legale se aplică, în egală măsură, tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică, fără discriminări. Având în vedere că există suficiente garanții procesuale care dau expresie dreptului la un proces echitabil, nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale invocate.

15. Cu privire la caracterul unitar al procesului civil, Curtea a reținut că acesta impune respectarea garanțiilor ce caracterizează dreptul la un proces echitabil atât în faza judecătorească, cât și a executării silite, cea mai importantă dintre aceste garanții fiind „dreptul la un tribunal” în sensul art. 21 din Constituție și al art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică liberul acces la o instanță independentă și imparțială, stabilită prin lege, și controlul actelor efectuate în ambele faze ale procesului de către instanțele judecătorești.

16. În același sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a statuat în jurisprudența sa că „dreptul la un tribunal garantat de art. 6 alin. 1 din Convenție ar fi iluzoriu dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din «proces» în sensul art. 6” (Hotărârea din 12 iulie 2007, pronunțată în Cauza *SC Ruxandra Trading împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 19 martie 1997, pronunțată în Cauza *Hornsby împotriva Greciei*, paragraful 41).

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele care au stat la baza deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Richard Damian Rădulescu în Dosarul nr. 228/185/2014 al Judecătorei Drăgășani — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 24 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Drăgășani — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 411

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lică Androne în Dosarul nr. 31.610/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.441D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul legal criticat reprezintă o garanție a dreptului la un proces echitabil, consfințit și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, asigurând opozabilitatea hotărârilor instanțelor de judecată. Mai arată că libertatea de exprimare în plan procesual are un alt înțeles decât cel definit de dispoziția constituțională invocată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 decembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 31.610/3/2013, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată oral în fața instanței de judecată de Lică Androne, în calitate de intervenient forțat, care a dobândit, potrivit art. 70 din Codul de procedură civilă, calitatea de reclamant într-o cauză având ca obiect o acțiune în regres reglementată de art. 1799 din Codul civil din 1864 formulată de reclamantă — garant ipotecar evins — împotriva debitorilor pârâți.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 30 din Constituție privind libertatea de exprimare, deoarece cel chemat în judecată dobândește calitatea de reclamant împotriva voinței lui, fiind astfel obligat să se alăture reclamantei cu care are interese contrarii și să sprijine acțiunea acesteia.

6. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă** opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate. Textul de lege criticat nu are legătură cu dreptul fundamental la liberă exprimare. Reglementarea criticată are rolul de a asigura opozabilitatea hotărârii ce se va pronunța în cauză și față de cel care este astfel introdus în proces, reprezentând, în realitate, o garanție a respectării dreptului fundamental la un proces echitabil, în toate componentele sale, ocrotit de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 70 din Codul de procedură civilă, texte de lege

care au următorul cuprins: „*Cel chemat în judecată dobândește poziția procesuală de reclamant, iar hotărârea își produce efectele și în privința sa.*”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 30 privind libertatea de exprimare.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate care reglementează instituția intervenției forțate în procesul civil a altor persoane nu au legătură cu prevederile constituționale ale art. 30 care se referă la libertatea de exprimare „a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor”, astfel încât nu se poate reține contrarietatea dintre dispozițiile legale criticate și textul constituțional menționat. Textul constituțional evocă libera exprimare, ca libertate fundamentală cetățenească, care vizează gândurile, credințele religioase, creațiile spirituale de orice fel exprimate prin mijloace de comunicare în public, iar nicidecum cererile și apărările formulate într-un proces civil.

13. Distinct de cele reținute în prealabil, Curtea constată că dobândirea poziției procesuale în cadrul intervenției forțate a celui chemat în judecată trebuie coroborată cu dispozițiile art. 9 din Codul de procedură civilă, care consacră principiul disponibilității ca principiu fundamental al procesului civil, potrivit căruia partea poate renunța la judecarea cererii de chemare în judecată sau la însuși dreptul pretins, poate recunoaște pretențiile părții adverse, se poate învoi cu aceasta pentru a pune capăt, în tot sau în parte, procesului, poate renunța la exercitarea căilor de atac ori la executarea unei hotărâri. De asemenea, partea poate dispune de drepturile sale în orice alt mod permis de lege.

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lică Androne în Dosarul nr. 31.610/3/2013 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 70 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru completarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Afacerilor Interne

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 176/2012 privind atribuirea de denumiri onorifice și stabilirea de zile aniversare pentru unele structuri din Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 24 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 2 alineatul (1), după punctul 19 se introduce un nou punct, punctul 20, cu următorul cuprins:**
„20. Ziua financiarului în Ministerul Afacerilor Interne în data de 16 iulie.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Ilie Botoș,
secretar de stat

București, 7 iulie 2015.

Nr. 66.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.597/2006 pentru numirea membrilor comisiilor de avizare a donării de la donatorul viu

Văzând Referatul de aprobare nr. 7.190/2015 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și adresele nr. 1.402 din 2 iunie 2015 și nr. 1.505 din 9 iunie 2015 ale Agenției Naționale de Transplant, înregistrate la Ministerul Sănătății cu nr. NB 5.344 din 3 iunie 2015, respectiv NB 6.220 din 9 iunie 2015,

având în vedere titlul VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.597/2006 pentru numirea membrilor comisiilor de avizare a donării de la donatorul viu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 8 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 17. — Comisia de avizare a donării de la donatorul viu înființată în Societatea Comercială EUROMATERNA — S.A. Constanța are următoarea componență:

— membri titulari:

- a) dr. Raica Dan Mugurel;
- b) psiholog Ghibu Ruxandra;
- c) dr. Dantes Florian;

— membri suplinitori:

- a) dr. Asan Rucni;
- b) dr. Panțu Camelia;
- c) dr. Rușă Marius.”

2. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 18, cu următorul cuprins:

„Art. 18. — Comisia de avizare a donării de la donatorul viu înființată în Societatea Comercială «Policlinica Athena» — S.R.L. are următoarea componență:

— membri titulari:

- a) prof. dr. Bucuraș Viorel;
- b) dr. Popescu Ioana;
- c) prof. dr. Zosin Ioana;

— membri suplinitori:

- a) conf. dr. David Dana;
- b) dr. Chahem Nedal;
- c) dr. Cioată Bogdan.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Alin Iulian Tucmeanu,
secretar de stat

București, 7 iulie 2015.
Nr. 847.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

O R D I N

privind modificarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății nr. 398/2013 pentru înființarea comisiilor consultative ale Ministerului Sănătății

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 7.307 din 2015 al Direcției generale de asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 16 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și ale art. 11 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății nr. 398/2013 pentru înființarea comisiilor consultative ale Ministerului Sănătății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 25 martie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Punctul I „Comisiile de specialitate”, se modifică după cum urmează:

a) Numărul curent 2 „Comisia de boli infecțioase” va avea următorul cuprins:

„2. Comisia de boli infecțioase și de luptă anti-SIDA;”.

b) Numărul curent 47 se abrogă.

2. Punctul II „Componența nominală a comisiilor de specialitate” se modifică după cum urmează:

a) Numerele curente 2, 7, 12, 19, 22, 27, 34, 42 și 52 vor avea următorul cuprins:

„2. **Comisia de boli infecțioase și de luptă anti-SIDA**

Președinte: asist. univ. dr. Liliana Lucia Preoteșcu — București

Vicepreședinte: dr. Eugenia Muja — Constanța

Secretar: dr. George Sebastian Gherlan — București

Membri:

Prof. dr. Emanoil Ceaușu — București

Prof. dr. Doina Florina Țăulescu — Cluj-Napoca

Conf. dr. Marincu Iosif — Timișoara

Șef lucrări dr. Zaharia-Kezdi Erzsebet Iringo — Târgu Mureș

Dr. Carmen Doina Manciu — Iași

7. Comisia de farmacologie clinică, toxicologie și toxicodependență

Președinte: prof. dr. Ion Gigel Fulga — București

Vicepreședinte: prof. dr. Anca Dana Buzoianu — Cluj-Napoca

Secretar: dr. farm. Bruno Velescu — București

Membri:

Prof. dr. Dumitru Lupuleasa — București

Prof. dr. Cristina Adriana Dehelean — Timișoara

Prof. dr. Andrei Tică — Craiova

Conf. dr. Cristina Ghiciuc — Iași

.....
12. Comisia de medicină de familie

Președinte: dr. Alina Florentina Beuca — București

Vicepreședinte: prof. dr. Viorela Enăchescu — Craiova

Secretar: dr. Adrian Grom — Vaslui

Membri:

Prof. dr. Afilon Jompan — Timișoara

Dr. Adela Iancu — București

.....
19. Comisia de paliativă

Președinte: conf. dr. Daniela Moșoiu — Brașov

Vicepreședinte: dr. Angelica Lascu — Constanța

Secretar: dr. Lăcrămioara Olariu — Iași

Membri:

Asist. univ. dr. Estera Boeriu — Timișoara

Adriana Căruntu — București

22. Comisia de psihiatrie și psihiatrie pediatrică

Președinte: șef lucrări dr. Ion Udriștoiu — Craiova
 Vicepreședinte: prof. dr. Iuliana Dobrescu — București
 Secretar: dr. Ileana Botezat-Antonescu — București
 Membri:

Prof. dr. Ștefan Milea — București
 Prof. dr. Liviu Stoica — Alba Iulia
 Șef lucrări dr. Anamaria Ciubară — Iași
 Asist. univ. dr. Laura Mateescu — București
 Dr. Simona Macovei — București
 Dr. Elena Bordea — București
 Dr. Dan Roșca — București
 Dr. Victoria Irimia — Pitești

27. Comisia de chirurgie generală

Președinte: prof. dr. Ion Georgescu — Craiova
 Vicepreședinte: cercetător științific I dr. Narcis Copcă —
 București

Secretar: șef lucrări dr. Sorin Constantin Păun — București

Membri:
 Prof. dr. Florian Popa — București
 Prof. dr. Ștefan Georgescu — Iași
 Prof. dr. Vasile Sârbu — Constanța
 Conf. dr. Horia Doran — București
 Conf. dr. Ion Lică — București
 Șef lucrări dr. Cristian Iorga — București
 Asist. univ. dr. Ionuț Negoii — București
 Dr. Gheorghe Borcean — Caransebeș
 Dr. Viorel Crihană — București
 Dr. Gabriel Mitulescu — București

34. Comisia de ortopedie și traumatologie

Președinte: prof. dr. Horia Vermeșan — Timișoara
 Vicepreședinte: conf. dr. Dan Grecu — Craiova
 Secretar: dr. Emil Mareș — București
 Membri:

Dr. Alexandru Bogdan Ciubară — Iași
 Conf. dr. Tudor Sorin Pop — Târgu Mureș

42. Comisia de radiologie-imagistică medicală și medicină nucleară

Președinte: prof. dr. Sorin Marian Duda — Cluj-Napoca
 Vicepreședinte: prof. dr. Constantin Zaharia — București
 Secretar: conf. dr. Radu Baz — Constanța

Membri:
 Prof. dr. Radu Ion Badea — Cluj-Napoca
 Prof. dr. Mircea Marian Buruian — Târgu Mureș
 Prof. dr. Ioana Lupescu — București
 Conf. dr. Gabriel Andrieș — Cluj-Napoca

52. Comisia pentru tehnologii înalte

Președinte: prof. dr. Dan Enescu — București
 Vicepreședinte: prof. dr. Mircea Ifrim — București
 Secretar: dr. Lucian Alecu — București
 Membri:

Prof. dr. Radu Deac — Târgu Mureș
 Prof. dr. Ion Anghel — București
 Prof. dr. Adrian Barbilian — București

b) Numărul curent 47 se abrogă.

Art. II. — Membrii comisiilor consultative ale Ministerului Sănătății și direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Alin Iulian Tucmeanu,
 secretar de stat

București, 9 iulie 2015.
 Nr. 870.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 832121